

ne omkring informationsstrømme anledning til afbildning på netværk.

For en økonom fremstår denne bog som en blanding af ren og anvendt matematik, hovedsagelig mængdelære og lineær algebra. Den vil som følge heraf være vanskelig tilgængelig for de fleste økonomer. Men den, der agter at arbejde med netværksmodeller, f. eks. i form af de mere og mere anvendte PERT-modeller, kommer næppe udenom et studium af bogen, der fremstår som den i øjeblikket mest gennemarbejdede fremstilling af formelle netværksmodeller med økonomisk relevans. En ganske god indsigt i problemstillingen kan imidlertid erhverves ved at stave de første 35 sider igennem.

Erik Johnsen.

Allan Rise: Arbejdsmarkedets nye grundlov. Nyt Nordisk Forlag 1962. 156 sider. Kr. 11,00 i. o.

Den mellem Landsorganisationen i Danmark og Dansk Arbejdsgiverforening den 18. november 1960 indgåede hovedaftale, der afløste Septemberforliget af 5. september 1899, indeholder en række arbejdsretlige ændringer og nydannelser. Hensigten med Allan Rises bog er først og fremmest at give en redegørelse for alt det, der er nyt i forhold til Septemberforliget.

Bogen indledes med en oversigt over forhandlingerne om en ny hovedaftale i årene 1955-1960. Derefter følger en udførlig gennemgang af betydningen af reglerne i hovedaftalens §§ 1-3 og 5-13, idet hovedaftalens § 4 behandles i kapitel III. Betydningen af hovedaftalens § 4 med særligt henblik på indskrænkning i afskedigelsesretten er meget udførligt behandlet, og de af Afskedigelsesnævnet før 1. juli 1962 afsagte kendelser er gengivet som bilag i bogen.

I kapitel IV gives en kortfattet redegørelse for indskrænkninger i afskedigelsesretten i andre lande.

Ud over de før nævnte kendelser fra

Afskedigelsesnævnet gengives sidst i bogen Septemberforliget, tiltrædelsesoverenskomst til hovedaftalen for kontor- og handelsfaget af 23. marts 1961 og Afskedigelsesnævnets forretningsorden.

»Arbejdsmarkedets nye grundlov« udsendtes i sommeren 1962. Senere udsendte samme forfatter en kortfattet fremstilling af hovedaftalens afskedigelsesregler, i første række til anvendelse i undervisningen på Egelund og Arresøhøj. Denne bog redegør for de 18 sager, som Afskedigelsesnævnet på det tidspunkt havde haft til behandling.

Fl. Klöcker-Larsen.

Anatol Rapoport: Fights, Games and Debates. The University of Michigan Press, Ann Arbor, 1960. 400 s.

Forfatteren er professor i matematisk biologi ved University of Michigan, men hans bog - hvor spilmodeller indtager en central plads - har ikke noget med matematisk spilteori at gøre. Som han selv siger i forordet, henvender bogen sig til de, der studerer menneskelige konflikt-situationer, det være sig indenfor den enkelte person, mellem personer, i og mellem organisationer såvel på nationalt som på internationalt plan, altså et principielt studium i konflikt.

Når bogen anmeldes her, er det fordi forfatteren er en meget bredt orienteret forsker indenfor adfærdsvidenskaben, som har noget på hjerte vedrørende den spilteori, der også optræder i økonomiske situationer.

Bogens titel går på følgende melodi: Der eksisterer en *kampsituation* (»fight«), når f. eks. en person møder en anden og opdager, at enten må han selv væk eller også må opponenteren væk. I et *spil* (»game«) er derimod opponenteren et ønsket og uundværligt led i det, man foretager sig. I en *diskussion* (»debate«) er formålet at få opponenteren til at se en ting på samme måde, som man selv ser den, at overbevise ham.

Disse tre er så forskellige konflikt-situationer, at hver kræver sin egen analyse og modelapparat. Rapoport's tese er dog, at man ved at akceptere – fordi det er i overensstemmelse med eget formål – et bestemt modelapparat, nemlig en matematisk udformning af situationerne, f. eks. som spilteorien, kan man konvertere kampsituationen til en debat og spillet til en debat med mere mening i.

Herefter kan man gå i gang med *teknikken*. Forf's indsats er dog mere af kritisk art end den er opbyggelig. Og det er denne kritiske filosofiske gennemgang af grundlaget for spilteorien – og dermed for essensen også i økonomiske konflikter (part II), der kan anbefales interesseret til studium.

Rapoport konkluderer – og heri kan man kun være enig – at der findes i øjeblikket ingen teori, der i sig selv kan forklare endsige løse nogen konflikt, men der findes adskillige tilløb, der kan bidrage. Rapoport har i en række artikler beskæftiget sig med egne empiriske studier over sådanne problemer. Man ville hellere have set en konklusion herover end den megen filosofien over »The blindness og the mass« og »The ethics of debate«, som optager bogens første og sidste del.

Erik Johnsen.

Løn hver fjortende dag. Arbejdsgivernes Kontaktserie 1962. 18+20 sider.

Dansk Arbejdsgiverforenings statistisk-økonomiske afdeling har undersøgt, hvorledes andre europæiske lande udbetaler arbejds-løn. Resultatet af denne undersøgelse samt en redegørelse for erfaringerne i Danmark er nu udsendt som en lille pjece, hvori pjecen om »Jernets rammeaftale vedrørende fjorten-dages-løn er indlagt.

Fjorten-dages-løn bliver diskuteret med mellemrum, og under overenskomstforhandlingerne i 1961 var der to overenskomstområder, som fik afsluttet en aftale

med modparten, der gav adgang til indførelse af fjorten-dages-løn i virksomhederne. Disse to områder repræsenteredes på arbejdsgiversiden af Benzin- og oliebranchens arbejdsgiverforening og Sammenslutningen af Arbejdsgivere indenfor Jern- og Metalindustrien i Danmark.

Undersøgelsen tyder på, at fjorten-dages-løn ikke er særligt udbredt uden for Skandinavien bortset fra Schweiz og Vest-tyskland.

Fl. Klöcker-Larsen.

Melvin Dresher: Games of Strategy, Theory and Applications. Prentice-Hall, Inc., Englewood Cliffs, N. J., 1961, 184 s.

Det er en lærebog i spilteori skrevet af en matematiker. Forf. har for praktiske formål navnlig beskæftiget sig med anvendelsen af spilteorien på militære opgaver, og denne baggrund dominerer eksempelvalget. Der er dog enkelte økonomiske analogier.

Bogen starter ved begyndelsen: den grundlæggende to-personers spilmodel med minimax-løsningen og de derved karakteriserede optimale strategier. Der gøres meget ud af selve løsningsmetodikken både for normalisere, men navnlig for ekstensive spil.

Særlig interessant er Dreshers behandling af spil med uendelig mange strategier og deres løsning, medens kapitlerne om tids-dueller og taktiske luftkrigsspil har mere specifik interesse for udøverne af sådanne.

Bogen vil ikke være særlig let tilgængelig for økonomer, men de første 73 sider giver et afrundet billede af grundtrækene i den matematiske spilteori.

Erik Johnsen.

Martin Shubik: Strategy and Market Structure. Competition, Oligopoly, and the Theory of Games. John Wiley & Sons, London 1959. 387 s.

Af de forsøg der har været på at sam-